

VALOA IDÄSTÄ⁴⁰

Hitaasti, mutta vastustamattomasti vyöryy vapautusliikkeen aalto Idästä Länteen miehitetyille alueille. Hitaasti, mutta yhtä vastustamattomasti perääntyvät olemattomuuteen Eestin, Latvian, Liettuan ja Bielo-Venäjän „uudet“ porvarillis-tasavaltalaiset „hallitukset“ jättäen paikkansa työläisten ja talonpoikain vallalle. Välimuuri Venäjän ja Saksan väliltä kaatuu ja hajoaa. Porvarillisen natsionalismin tunnuksen: „Kaikki valta kansalliselle porvaristolle“ tilalle tulee proletaarisen sosialismin tunnus: „Kaikki valta sorrettujen kansallisuuksien työtätekeville joukoille“.

Vuosi sitten, Lokakuun kumouksen jälkeen vapautusliike tapahtui samaan suuntaan, samalla tunnuksella. Reunamaissa siihen aikaan muodostuneet porvarillis-kansalliset „hallitukset“ julistivat Neuvostovallalle sodan haluten pidättää Venäjältä tulevaa sosialistisen liikkeen aaltoa. Ne halusivat perustaa reunamaissa erillisiä porvarillisia valtioita voidakseen pitää vallan ja etuoikeudet kansallisen porvariston käsissä. Lukijakunta muistaa, että tämä vastavallankumouksellinen hanke epäonnistui: „omien“ työläisten

ja talonpoikain rynnäköiminä sisältäkäs in näiden „hallitusten“ oli pakko perääntyä. Saksan imperialismin sittemmin aloittama miehitys keskeytti reunamaiden vapautumisproessin painaen vaakalaudan porvarillis-kansallisten „hallitusten“ puolelle. Nyt, Saksan imperialismin murskaamisen ja miehitysjoukkojen reunamaista karkoittamisen jälkeen, vapautustaistelun prosessi on alkanut jälleen uudella voimalla, uusissa, entistä selvemmissä muodoissa.

Kapinalipun nostivat ensimmäisinä Eestin työläiset. Eestin työkansan kommuuni ⁴¹ kulkee voittoisasti eteenpäin hajoittaen Eestin porvarillis-tasavaltalaisen „hallituksen“ perustuksia ja nostattaen Eestin kaupunkien ja kylien työtätekeviä joukkoja taisteluun. Vastaukseksi Eestin Neuvostohallituksen pyyntöön Venäjän Neuvostohallitus tunnusti juhlallisesti Eestin Sosialistisen Tasavallan riippumattomuuden. Onkohan tarpeellista todistella, että tämä teko oli Venäjän Neuvostohallituksen velvollisuus? Neuvosto-Venäjä ei ole koskaan pitänyt läntisiä alueita ominaan. Se on aina ollut sillä kannalla, että nämä alueet ovat niillä asuvien kansallisuuksien työtätekevien joukkojen omaisuutta, jota niiltä ei voida riistää pois, ja että näillä työtätekevillä joukoilla on täysi oikeus määrätä vapaasti valtiollisesta kohtalostaan. Tämä ei tietenkään kiellä, vaan edellyttää eestiläisten tovereittemme kaikinpuolista auttamista Neuvosto-Venäjän taholta heidän taistelussaan työkansan Eestin vapauttamiseksi porvariston ikeestä.

Latvian työläiset ovat myöskin tarttuneet käsiksi koviakärsineen isänmaansa vapauttamisen asiaan. Edustajain Neuvostojen palauttaminen Vörossa,

Walkassa, Riiasa, Liepajassa ja Latvian muilla paikkakunnilla, riikalaisten työläisten yritykset saavuttaa välttämättömät poliittiset vapaudet vallankumouksellisin keinoin, latvialaisten sotilaiden nopea eteneminen Riikaa kohti, — kaikki tämä puhuu siitä, että Latviassa porvarillis-tasavaltalaista „hallitusta“ odottaa sama kohtalo kuin Eestissäkin. Meille saapuneiden tietojen mukaan tullaan lähipäivinä julistamaan virallisesti Latvian Väliaikainen Neuvostohallitus⁴². Sanomattakin on selvää, että tämä teko, jos se todellakin tehdään, jouduttaa Latvian imperialismista vapauttamisen asiaa ja antaa sille asianomaisen muodon.

Latvian työläisten jälkiä seuraavat Liettuan työläiset ja talonpojat. Edustajain Neuvostojen muodostaminen, tosin vielä puolilegaalisten, Vilniuksessa, Shiauliaissa, Kaunasissa ja Liettuan muilla paikkakunnilla; vertaansa vailla oleva vallankumouksellinen aktiivisuus, jota liettualaiset maataloustyöläiset ovat osoittaneet suurtilojen suojelemiseksi tilanherrain toimeenpanemalta ryöväykseltä; liettualaisten sotilaiden nopea eteneminen Liettuan sisäosiin; lopuksi, meidän tietojemme mukaan, suunniteltu Liettuan Väliaikaisen Neuvostohallituksen julistaminen — kaikki tämä puhuu siitä, että kuulu Liettuan tariba⁴³ ei voi välttää Latviassa ja Eestissä olleiden jäljennöstensä kohtaloa.

Miehitettyjen alueiden kansallisten „hallitusten“ lyhytaikaisuuden selityksenä ei ole ainoastaan niiden porvarillinen luonne, joka on vieras työläisten ja talonpoikain eduille, vaan myöskin ja ennen kaikkea se seikka, että ne ovat miehitysvallan välittömiä lisäkkeitä, mikä ei ole voinut olla riistämättä niiltä

kaikkea moraalista arvovaltaa laajojen väestökerrosten silmissä. Tässä mielessä, paljastaessaan loppuun asti kansallisen porvariston mädänneisyyden ja petturuuden, miehityskaudella on ollut reunamaiden kehityksessä epäilemättä oma myönteinen merkityksensä.

Asia kallistuu ilmeisesti siihen suuntaan, että läntiset alueet, niiden työtätekevät joukot, jotka ovat tähän asti olleet imperialistien konnamaisten salajuonien kohteena, riuhtaisevat joko tänään tai huomenna itsensä vapaaksi ja nousevat vihdoinkin omille jaloilleen...

Pohjoisessa, Suomessa, on toistaiseksi vielä „hiljaista“. Mutta tuon hiljaisuuden suojissa on epäilemättä syvällistä sisäistä toimintaa, toisaalta kiihkeästi vapautukseen pyrkivien työläisten ja torpparien ja toisaalta Svinhufvudin hallituksen taholta, joka vaihtaa epäilyttävän tiheään ministerejä ja kuiskuttelee loputtomasti Englannin imperialismin asiamiesten kanssa. Miehitysjoukkojen poistuminen Suomesta epäilemättä jouduttaa Svinhufvudin rosvokoplakunnan hävittämistä, joka on täysin oikeudenmukaisesti ansainnut Suomen laajojen väestökerrosten mitä syvimmän ylenkatseen.

Etelässä, Ukrainassa, ei ole niin hiljaista kuin Suomessa, ei likimainkaan! Kapinallisten sotajoukot vahvistuvat ja järjestyvät edetessään etelää kohti. Kolmipäiväisen, mallikelpoisesti järjestetyn lakon⁴⁴ jälkeen Harkov siirtyi työväen ja talonpoikain edustajain Neuvostojen käsiin. Petljuralaisten, saksalaisten miehittäjien ja Skoropadskin asiamiesten on pakko ottaa huomioon työläisten tahto. Jekaterinoslavissa toimii julkisesti työväen ja talonpoikain edustajain

Neuvosto. Ukrainan Väliaikaisen työläisten ja talonpoikain hallituksen kuuluu manifesti on painettu julkisesti ja liimattu Jakaterinoslavin kaduille. „Viranomaiset“ osoittautuivat voimattomiksi estämään tällaista „julkeutta“. Me emme edes puhukaan Ukrainan talonpoikain voimakkaasta kapinaliikkeestä, jotka ovat tunnustaneet Ukrainan Neuvostohallituksen manifestin kuin evankeliumin.

Ja kaukaisessa etelässä, Pohjois-Kaukaasiassa, jopa ingushit ja tshetshenit, osetiinit ja kabardiinitkin siirtyvät kokonaisina ryhminä Neuvostovallan puolelle puhdistuen ase kädessä synnyinmaataan Englannin imperialismiin palkatuista rosvojoukkioista.

Tarvitseeko puhua siitä, että kaikki tuo on koitua hyödyksi Lännen sorretuille kansoille ja ennen kaikkea Itävalta-Unkarin kansoille, jotka elävät vielä toistaiseksi porvarillis-kansallisen vapausliikkeen kautta, mutta ovat asiainkulun pakoittamina astuneet jo imperialismia vastaan käytävän taistelun vaiheeseen?

Kaikkien näiden suurtapahtumien keskiössä on maailman vallankumouksen lipunkantaja — Neuvosto-Venäjä, joka innoittaa sorrettujen kansojen työläisiä ja talonpoikia voitonvarmuudella ja tukee niiden vapaustaistelua maailman sosialismin hyväksi.

Ei tietenkään torqu myöskään toinen leiri — imperialistien leiri. Sen asiamiehet hääräävät kaikissa maissa, aina Suomesta Kaukaasiaan ja Siperiasta Turkestaniin asti, huoltaen vastavallankumouksellisia, muodostaen rosvosalaliittoja, järjestäen sotaretkeä Neuvosto-Venäjää vastaan ja takoen kahleita Lännen kansoille. Mutta eikö ole selvää, että imperialistien

kopla on jo menettänyt tyyten moraalisen arvovaltansa sorrettujen kansojen silmissä, että se on kadottanut ainiaaksi entisen „sivistyksen“ ja „humanismin“ lipunkantajan sädekehän pitäessään yllä rosvonelämäänsä lahjomisilla ja palkatuilla rosvojoukoilla, orjuudella ja - Afrikasta kotoisin olevien niinsanottujen „värillisten“ tietämättömyydellä?..

Valo tulee Idästä!

Länsi imperialistisine ihmissyöjineen on muuttunut pimeyden ja orjuuden tyyssijaksi. Tehtävänä on hajoittaa tuo tyyssija kaikkien maiden työtätekevien riemuksi ja lohdutukseksi.

„Zhizn Natsionoinostei“ № 6,

joulukuun 15 pnä 1918

Pääkirjoitus

Allekirjoitus: J. Stalin